

21
Oktober
2018

Nedelja

Bianca in Magdalena med nasmejanimi otroki

Bianca Blažej in Magdalena Schwarz sta bili mesec dni med mladimi v Mozambiku

Nalezljivo veselje

Težko najdeta Bianca Blažej in Magdalena Schwarz besede, kako opisati to, kar sta doživeli med otroki in predvsem med mladimi dekleti v Mozambiku v Afriki. Pravita, da je doživeto najbolje opisati z besedami, kot so plespetje, skupnost, veselje. Vse skupaj je bilo zanj u odkrivanje novega sveta in čudovitih ljudi. Srečali sta se z revščino in boleznijo, a srečali sta se z ljudmi, ki so srečni in to pokažejo tudi na zunaj v plesu in obhajanju nedeljskih maš.

»Spoznali sva, kaj pomeni življenje, če nisi rojen v izobilje, a znaš biti kljub temu srečen. Doživeli sva tudi dneve brez toka in interneta. To naju je prizemljilo. Spoznali sva, kaj pomeni živeti v trenutku in se znajti brez vsakdanjih pridobitev tehnike.« Delali sta v otroškem vrtcu in pomagali pri učenju. Matematika, branje in pisanje – na tem področju je bila pomno najnujnejša. Z otroki in deklcami v Don Boskovem centru sta »brkljali«, z njimi risali mandale, poslušali njihovemu pripovedovanju... Ob koncu tedna pa sta spoznavali deželo. Obiskali sta tudi Maputo, glavno mesto Madagaskarja. Na enomesečni volontariat ju je pripravilo društvo InicijativAngola.

Bianca Blažej in Magdalena Schwarz simo vprašali, kako sta doživeli svoj volontariat?

Se je tvoje gledanje na svet, odkar si bila v Mozambiku, kaj spremenilo? Česa si se zase naučila?

Bianca: V tem času sem spoznala, kaj pomeni živeti v trenutku in ga uživati. Prebivalci Mozambika so zelo sproščeni. Tukaj v Evropi živimo življenje pod stalnim stresom in tako pozabljamo videti lepe trenutke življenja. Naučila sem se svoje življenje bolj uživati in biti bolj zadovoljna. Drugače sem tudi začela razmišljati o nekaterih težavah.

Magdalena: Odkar sem se vrnila z Mozambika, se je moje gledanje na svet nekoliko spremenilo. Na vseh življenjskih področjih odkrivan nepravilnosti našega kapitalističnega sveta, izkoriščanje, naša razkošnost in naš zapravljiv življenjski stil. Čeprav so bile včasih jezikovne meje med nami, so me dekleta v internatu s svojo preprostostjo, z ljubeznijo, z nasmehom in s preprostim gledanjem na svet naučili biti zadovoljna s tem, kar imam, biti vedno pozitivna in odprta ter centri srečo biti rojena v Evropi. To pozitivnost, nasmeih ter življenje brez stresa in pritiska si hočem tudi ohraniti za svoje nadaljnje življenje.

Bi še enkrat šla za en mesec k revnim otrokom? Zakaj?

Bianca: Zelo sem hvaležna za izkušnjo, ki sem jo naredila med otroki v Afriki. V tem času sem se zase veliko naučila in dobila na nekatere stvari drug pogled. Se še enkrat podati v Afriko za en mesec, trenutno zame ni nobena opcija. Po svojem študiju bom začela delati kot socialna pedagoginja. Ta mesec, ki sem ga preživela v Afriki, mi bo v veliko pomoč pri delu, ki ga bom opravljala v Avstriji.

Magdalena: Afrika s svojimi prebivalci me je očarala. Zelo hvaležna sem, da sem imela možnost delati z otroki in jih spoznati, narediti nove izkušnje in se razvijati naprej. Odločila sem se, da bom šla spet v Afriko ali kot volontarica, ki dela z otroki, ali kot zdravnica, ker hočem študirati medicino. Potem pa za dlje časa. Hočem se angažirati in pomagati poboljšati njihovo življenje. Že s časom ali posluhom, ki ga otrokom podarim, lahko veliko spremenim v njihovem življenju.